

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 3S/54/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200049
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:8020200049.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Sabadošovej, a členov senátu JUDr. Ing. Lenky Figulovej a Mgr. Michala Magura v právnej veci žalobcu: SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov, so sídlom Volgogradská 88, 080 01 Prešov, IČO: 31 718 523, právne zastúpeného PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Bajkalská 21/A, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SK/0418/99/2018-II zo dňa 07. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. SK/0418/99/2018-II zo dňa 07. novembra 2019 vo výroku, ktorým potvrdil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0546/07/17 zo dňa 26. júla 2019 a m e n í rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0546/07/17 zo dňa 26. júla 2019 vo výroku o uložení pokuty vo výške 15 000,- eur a u k l a d á žalobcovi SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov, so sídlom Volgogradská 88, 080 01 Prešov, IČO: 31 718 523 pokutu vo výške 3 600,- eur.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v pomere 52 %.

IV. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. P/0546/07/17 zo dňa 26.07.2019 Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) uložil účastníkovi konania: SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov, so sídlom Volgogradská 88, 080 01 Prešov, IČO: 31 718 523 (ďalej len „žalobca“) pokutu vo výške 15 000,- eur pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z .z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v tom čase v účinnom znení (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie - podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, ku ktorému došlo tým, že účastník konania ako správca bytového domu A. X, B. - v rozpore s § 8b ods. 2 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve

bytov a nebytových priestorov v účinnom znení (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov“), v zmysle ktorého pri správe domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy a v rozpore s § 10 ods. 3 zákona o vlastníctve bytov, v zmysle ktorého z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu, dňa 14.12.2016 použil prostriedky z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu vo výške 1 200,- eur na úhradu pokuty uloženej účastníkovi konania ako správcovi bytového domu Okresným riaditeľstvom hasičského a záchranného zboru v Prešove, ul. Požiarnická č. 1, Prešov pre porušenie povinnosti podľa § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarom v účinnom znení a § 12 ods. 1 písm. b) body 2, 4 a 5 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 699/2004 Z. z. o zabezpečení stavieb vodou na hasenie požiarov a ktorú účastník konania porušil tým, že neprevádzkoval v akcieschopnom stave požiarne zariadenie, zariadenie na dodávku vody na hasenie požiarov v počte 12 ks nástenných hydrantov, nachádzajúcich sa od 1. podzemného podlažia až po 11. nadzemné podlažie v objekte bytového domu na ul. A. X C. B., od 06.10.2015, kde každý nadzemný hydrant neobsahuje hadicové uloženie, plochú hadicu so spojkami, ktorej svetlosť je najviac 52 milimetrov a jej dĺžka je najviac 20 m a uzatvárateľnú prúdnicu, rozhodnutím č. p.: ORHZ-PO1-991005/2016 zo dňa 07.09.2016, čím neposkytol službu v súlade so zákonnými podmienkami v zmysle zákona o vlastníctve bytov, a teda riadne. Uvedené porušenie povinnosti bolo zistené pri výkone kontroly dňa 11.08.2017 a 14.12.2017 v sídle žalobcu.

2. Výšku pokuty 15 000,- eur uloženej podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa prvostupňový správny orgán odôvodnil tým, že žalobca porušil svoju povinnosť vo vzťahu k osobám, ktoré majú postavenie spotrebiteľov. Konaním žalobcu, t.j. tým, že jemu uloženú pokutu uhradil z cudzích prostriedkov, bol zmenšený majetok vlastníkov bytového domu o 1 200,- eur. Žalobca tak svojvoľne zneužil svoje oprávnenie disponovať s finančnými prostriedkami na účte bytového domu dané mu zákonom. Svoje rozhodnutie žalobca vykonal, neprejavil snahu o nápravu protiprávneho stavu, popieral spáchanie správneho deliktu a z jeho postoja k spáchanému skutku je zrejmé, že nemá ani v úmysle dobrovoľne vrátiť vlastníkom sumu 1 200,- eur. Vychádzajúc z uvedeného, v budúcnosti nie je možné ani očakávať zmenu postoja žalobcu v obdobných prípadoch. Na strane žalobcu neboli zistené žiadne pohľadujúce okolnosti. Pri určení výšky bolo zohľadnené, že žalobca je jedným z najväčších správcov bytového fondu v prešovskom regióne a je prosperujúcim podnikateľom v oblasti tepelnej energetiky. Uloženú pokutu preto správny orgán nepovažoval za likvidačnú.

3. Žalovaný, na odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. P/0546/07/17 zo dňa 26.07.2019, rozhodnutím č. SK/0418/99/2018 - II. zo dňa 07.11.2019 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Pri výške uloženej pokuty skonštatoval, že je adekvátne a prvostupňovým správnym orgánom riadne odôvodnená. Poukázal na skutočnosť, že vytýkaným skutkom došlo k neoprávnenému použitiu finančných prostriedkov vlastníkov nehnuteľností určených na úhradu ich záväzkov. Boli porušené ekonomické záujmy spotrebiteľov. Žalobca zneužil svoje postavenie a prístup k finančným prostriedkom vlastníkov nehnuteľností. Konal bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov nehnuteľností s takýmto postupom. Neprejavil snahu o nápravu protiprávneho stavu, nevrátil neoprávnené použité finančné prostriedky vlastníkom nehnuteľností. Námietku týkajúcu sa skutočnosti, že išlo o prvé porušenie, žalovaný ako dôvod na zníženie výšky pokuty neakceptoval. Uviedol, že s opakovaným porušením sa spájajú prísnejšie sankcie. Nebola porušená zásada materiálnej rovnosti vo vzťahu k iným prípadom, pretože ide o špecifický prípad so škodlivými následkami. Likvidačný charakter pokuty nebol preukázaný.

II.

Správna žaloba,
konanie pred správnym súdom

4. Správnou žalobou doručенou Krajskému súdu v Prešove ako v tom čase vecne a miestne príslušnému správne mu súdu (ďalej len „pôvodný správny súd“) dňa 22.01.2020 žalobca navrhol, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V prípade, ak sa súd nestotožní s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci žalobca navrhol, aby správny súd pre neprimeranosť pokuty povahe skutku uplatnil sankčnú moderáciu, a zmenil výšku uloženej pokuty na 1 000,- eur.

5. Pôvodný správny súd rozsudkom č. k. 6S/6/2020-55 zo dňa 13.10.2022 rozhodnutie žalovaného č. SK/0418/99/2018-II. zo dňa 07.11.2019 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. P/0546/07/17 zo dňa 26.07.2019 podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie (výrok I.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov konania (výrok II.). Správny súd rozhodnutie žalovaného považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Stotožnil sa so záverom žalovaného, podľa ktorého žalobca spáchal správny delikt, skonštatoval však, že výška pokuty je nedostatočne odôvodnená. Správny orgán prvého stupňa a ani žalovaný nereagovali na skutočnosti, ktoré boli vytknuté v predchádzajúcom rozhodnutí žalovaného, ktorým bolo pôvodné rozhodnutie o pokute zrušené.

III.

Konanie o kasačnej sťažnosti

6. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalovaný domáhal zrušenia napadnutého rozsudku pôvodného správneho súdu č. k. 6S/6/2020-55 zo dňa 13.10.2022 a vrátenia veci správne mu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci správne mu súdom. Výška pokuty bola v rozhodnutiach správnych orgánov riadne odôvodnená a uložená v súlade so zákonom. Orgány verejnej správy rozhodovali v súlade s kritériami uvedenými v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty prihliadali na charakter protiprávneho konania, čas jeho trvania a následky. Žalobca neprejavil snahu odstrániť protiprávny stav a nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, ktorá by bola v prospech žalobcu. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca ako správca domu je jednou z najväčších správcovských spoločností v prešovskom kraji a podniká aj v oblasti tepelnej energetiky a jej výroby. Pokuta nie je pre žalobcu likvidačná.

7. Najvyšší správny súd (ďalej aj „kasačný súd“) rozsudkom zo dňa 30.10.2024 sp. zn. 2Stk/2/2023 rozsudok pôvodného správneho súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie (ďalej len „rozsudok kasačného súdu“).

8. Kasačný súd po oboznámení sa s odôvodneniami rozhodnutí správnych orgánov v častiach týkajúcich sa výšky pokuty konštatoval, že odôvodnenie „je jasné a zrozumiteľné. Jednotlivé dôvody uvedené v prvostupňovom rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného si vzájomne neprotirečia a sú jasne formulované. Nezrozumiteľnosť textu žalobca nenapádal a nekonštatoval ho ani správny súd.“ Rozhodnutia správnych orgánov „obsahujú dostatok dôvodov na posúdenie a vyhodnotenie toho, prečo žalovaný rozhodol vo výroku uvedeným spôsobom“ (ods. 17. až 21. odôvodnenia rozsudku kasačného súdu). Podľa kasačného súdu „v posudzovanej veci žalovaný uviedol dôvody, pre ktoré dospel k záverom uvedeným vo svojich rozhodnutiach“ (ods. 20. odôvodnenia).

9. V závere kasačný súd správne mu súdu uložil, aby pri posúdení žalobných bodov týkajúcich sa výšky pokuty posúdil, či je dostatočne ustálený skutkový stav pre stanovenie výšky pokuty v sume, aby táto pokuta plnila svoj represívny a preventívny účel, a ďalej právne posúdil, či sa uložená sankcia neprieči všeobecným zásadám ukladania sankcií, podľa ktorých sankcia nesmie byť krutá a neprimeraná (§ 33a ods. 1 prvá veta Trestného zákona v účinnom znení v spojení s § 195 písm. d) SSP), a to aj s ohľadom na skutočnosť, že správny súd má možnosť podľa § 198 SSP vykonať aj vlastné dokazovanie a na jeho základe v prípade neprimeranej sankcie takúto sankciu znížiť (záverečné zhodnotenie, bod V. rozsudku).

10. Kasačný súd ďalej uložil správne mu súdu, s ohľadom na rozhodnutie vo veci, opätovne rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

IV.

Konanie pred správnym súdom

11. Podľa § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešiel výkon súdnictva od 01.06.2023 z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov (t. j. aj v aktuálne súdnej veci). Prejednávaná vec bola pôvodne vedená na Krajskom súde v Prešove a bola jej pridelená sp. zn. 6S/6/2020. Od 01. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Košiciach. Náhodným výberom bola vec pridelená senátu 3S a následne po zrušení veci Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky bola vec zapísaná pod sp. zn. 3S/54/2024.

12. Na pojednávaní dňa 15.05.2025 právny zástupca žalobcu zotrval na doterajšej právnej argumentácii týkajúcej sa veci samej a vyjadril pochybnosť nad závermi kasačného súdu v zrušujúcom rozsudku. Vo vzťahu ku charakteru spáchaného skutku opätovne poukázal na skutočnosť, že síce je objektívne zodpovedný za porušenie zákonných povinností, nebol však povinný predmetné protipožiarene zariadenia podľa platnej právnej úpravy zabezpečiť. Bez súhlasu vlastníkov bytov by ich zabezpečil iba v prípade bezprostredného ohrozenia. Žalobca tým, že uloženie pokutu uhradil, predišiel prípadnému sporu o náhradu jej príslušenstva, trov konania, resp. konaniu o náhradu škody. Vlastníci napriek skutočnosti, že mali vedomosť o nedostatkoch, nedali žalobcovi pokyn na obstaranie protipožiarnych zariadení, dôsledkom čoho bolo uloženie sankcie. Žalobca ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že nemôže byť výrazne sankcionovaný aj z dôvodu, že vlastníci bytov, ktorých práva má povinnosť podľa zákona chrániť, si nespĺnili svoje povinnosti. Nevzniklo mu žiadne obohatenie, vlastníci neutrpeli žiadnu reálnu škodu a vyplatenie pokuty priamo z účtu vlastníkov nemalo ani žiadne zásadné právne následky. Na preukázanie uvedeného tvrdenia žalobca poukázal na skutočnosť, že s vlastníkmi dotknutého bytového domu uzavrel novú zmluvu o výkone správy (zmluva o výkone správy č. 2024_48 zo dňa 14.02.2024). Vlastníci bytov po písomnej komunikácii so žalobcom v roku 2017 (písomná výzva právnej zástupkyne vlastníkov zo dňa 10.03.2017, vyjadrenie právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 21.03.2017) sa náhrady škody nedomáhali. Zjavne si tak uvedomili svoje pochybenie, a nestradili dôveru voči žalobcovi ako správcovi. Nebolo preukázané, že by sa žalobca dopustil obdobného konania, za ktoré by bol sankcionovaný. Zodpovedne a dôsledne sa stará o záujmy vlastníkov, a predmetný prípad je ojedinelý a špecifický. Spoločenská závažnosť deliktu je vzhľadom na uvedené nízka, až nepatrná. Opakovane poukázal na svoju argumentáciu v odvolaní podanom v administratívnom konaní (zo dňa 08.08.2018, bod 35. a 36. odvolania) a to, že výška uloženej pokuty predstavovala 25 % z 5-ročnej súhrnnej výšky všetkých pokút v prešovskom kraji a 40 % v košickom kraji (údaje vyplývajúce z odpovede na žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií). Pokuta bola žalobcovi vrátená (žalovaný sa k tejto skutočnosti na pojednávaní jednoznačne nevedel vyjadríť; uviedol, že je obvyklá prax, že sa pokuty po rozhodnutí kasačného súdu vracajú). Vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania deliktu, sankcia už neplní svoj účel, represívnu ani preventívnu funkciu.

13. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že s poukazom na rozhodnutia pôvodného správneho súdu a kasačného súdu je nesporné, že žalobca sa protiprávneho konania dopustil. Predmetom konania preto už nie je posudzovanie viny žalobcu, ale len moderácia sankcie. Ďalej uviedol, že správny orgán konal vo veci porušenia zákonných povinností žalobcu ako správcu na základe podnetu vlastníkov bytov, a pokuta mu bola uložená ako nositeľovi právnych povinností na úseku ochrany pred požiarmi (§ 6). Žalobca arbitrárne a svojvoľne, bez toho, aby si náhradu pokuty regresne uplatnil voči vlastníkom rozhodol, že pokutu uhradí z majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov – z účelovo viazaných prostriedkov v príslušnom fonde. Žalobca svojím konaním porušil zákon ako aj zmluvu o výkone správy. K namietanej neprimeranosti pokuty žalovaný poukázal na rozhodnutia, v ktorých správne orgány pri svojej diskrečnej právomoci zohľadnili všetky okolnosti stanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalovaného ide o jedno z najzávažnejších porušení zákonných povinností zo strany správcu. Nakoľko išlo o prvý prípad, správne orgány uložili pokutu primeranú závažnosti porušenia zákona. Správne orgány pri uložení pokuty zohľadnili, že žalobca o nedostatkoch vedel od roku 2013, tieto neodstránil, a preto musel znášať za túto nečinnosť dôsledky. Žalobca neprejavil žiadnu

snahu vrátiť finančné prostriedky, ktoré si arbitrárne pripísal z účtu vlastníkov bytov. Správne orgány prihliadali aj na ekonomickú situáciu žalobcu, ktorý je jedným z najväčších správcov bytových domov a výrobcom tepla v prešovskom kraji. Žalovaný v súvislosti s návrhom na moderáciu poukázal na právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v rozsudku sp. zn. 3Sžk/154/2015 týkajúci sa preventívnej a represívnej funkcie pokuty, a posudzovania jej likvidačného charakteru. Z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že v roku 2020 bol celkový obrat žalobcu 15 miliónov eur a v roku 2025: 25 miliónov eur, z toho čistý zisk v roku 2020: 1,17 miliónov eur a v roku 2025: 1,4 milióna eur (register účtovných závierok za obdobie rokov 2020 - 2025). Vzhľadom na objektívne výsledky hospodárenia žalobcu, uložená pokuta vo výške 15 000,- eur nemá likvidačný charakter. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj skutočnosť, že konaním žalobcu boli porušené práva spotrebiteľov ako slabšej strany, uložená pokuta je primeraná.

14. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinami predloženými žalobcom: zmluva o výkone správy č. 2024_48 zo dňa 14.02.2024, písomná výzva právnej zástupkyne vlastníkov zo dňa 10.03.2017, a vyjadrenie právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 21.03.2017. Ďalej bolo vykonané dokazovanie oboznámením s výsledkami hospodárenia žalobcu zverejnenými na portáli Finstat, z ktorých vyplýva, že zisk žalobcu v roku 2020 bol 1,18 mil. eur, v roku 2024: 1,41 mil. eur; tržby v roku 2020: 15,65 mil. eur a v roku 2024: 25,43 mil. eur; celkové výnosy v roku 2020: 16,26 mil. eur a v roku 2024: 25,94 mil. eur.

V.

Aplikované ustanovenia právnych predpisov

15. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400,- eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000,- eur.

16. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

17. Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok) okrem § 20 ods. 3 písm. e) až h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 47 ods. 1, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

19. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

20. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

21. Podľa § 195 SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 198 ods. 1 SSP, správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

- a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,
- b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

23. Podľa § 198 ods. 2 SSP, správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.

24. Podľa § 198 ods. 3 SSP, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá bola postihnutá napadnutým rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy, nemôže byť správnym súdom rozhodnuté podľa odseku 1 v jej neprospech.

25. Podľa § 198 ods. 4 SSP, rozsudok správneho súdu podľa odseku 1 nahrádza výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy v takom rozsahu, v akom bolo rozhodnuté o zmene druhu alebo výške sankcie alebo upustení od jej uloženia.

26. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

VI.

Dôvody rozhodnutia správneho súdu

27. Správny súd v Košiciach po zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci kasačným súdom na ďalšie konanie, viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP) opätovne preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, a konajúc primárne podľa ust. § 194 a nasl. SSP dospel k záveru, že správna žaloba je v časti výšky pokuty dôvodná.

28. Správny súd, viazaný právnym názorom kasačného súdu (bod V. rozsudku sp. zn. 2Stk/2/202 3 zo dňa 30.10.2024), po vrátení veci posúdil, či bol dostatočne ustálený skutkový stav pre stanovenie výšky pokuty v sume 15 000,- eur, či uložená pokuta plní represívny a preventívny účel, a či sa neprieči všeobecným zásadám ukladania sankcií. Opätovne posúdil žalobnú námietku s ohľadom na navrhovanú sankčnú moderáciu uloženej sankcie z dôvodu jej neprimeranosti k povahe skutku, a zohľadniac závery a právne názory kasačného súdu rozhodol o návrhu žalobcu.

29. V súdnom konaní bolo ustálené, že žalobca svojím protiprávnym konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu tak, ako je uvedené v ods. 1. odôvodnenia tohto rozsudku. Z uvedeného dôvodu správny súd po vrátení veci už neriešil otázku deliktuálnej zodpovednosti žalobcu (teda vinu žalobcu za správny delikt v širšom zmysle) a zaoberal sa iba posúdením primeranosti uloženej sankcie, zmyslom

uloženia sankcie vo vzťahu k dosiahnutiu účelu správneho trestania a návrhom žalobcu na vykonanie sankčnej moderácie.

30. V predmetnom prípade správny delikt pre porušenie povinností žalobcu ako predávajúceho podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, ku ktorému došlo konaním žalobcu ako správcu v rozpore s § 8b ods. 2 písm. a) zákona o vlastníctve bytov, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta, je správnym deliktom právnických osôb a fyzických osôb – podnikateľov (predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolenia, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet, § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

31. Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie. V nadväznosti na uvedené, správca je podľa § 8b ods. 2 písm. a) zákona o vlastníctve bytov povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy. Za porušenie povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa je správny orgán oprávnený uložiť pokutu do 66 400,- eur; a za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov až do 166 000,- eur (§ 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa), pričom liberáciu zákon neumožňuje. Vzhľadom na to, že ide o zodpovednosť právnickej osoby za správny delikt ide o objektívnu zodpovednosť a subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou právnickej osoby (podnikateľským subjektom).

32. S takto stanovenou skutkovou podstatou správneho deliktu stanovuje zákon o ochrane spotrebiteľa v § 24 ods. 5 spôsob individualizácie sankcie za tento správny delikt tak, že pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

33. Uvedené kritériá pre uloženie a individualizáciu sankcie aplikuje správny orgán vo sfére tzv. voľnej správnej úvahy, teda zákonom dovolenej voľnosti správneho orgánu rozhodnúť vo vymedzených hraniciach. Kritériá pre výmeru sankcie stanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa sú pri individualizácii sankcie pre správny orgán smerodajné, hoci nie sú uvedené taxatívne a umožňujú aj odôvodnené zohľadnenie iných kritérií, (ne)primeranosť sankcie správny súd posudzuje najmä práve cez tieto zákonom stanovené okolnosti. Hoci teda správny orgán realizuje správnu úvahu, zákon stanovuje jednak jej hranice (v posudzovanom prípade pokuta do 66 400,- eur), ako aj kritériá individualizácie sankcie, ktoré pri stanovení výmery sankcie má správny orgán použiť (v posudzovanom prípade podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa najmä charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti). V súlade s § 198 ods. 2 SSP správny súd môže pri aplikácii sankčnej moderácie rozhodnúť len tak, ako mohol rozhodnúť žalovaný.

34. Úvahy týkajúce sa ukladaného trestu (či už správnych orgánov ale aj správneho súdu pri sankčnej moderácii) musia byť objektívne. Inými slovami je potrebné zohľadňovať nie len skutočnosti v prospech žalobcu, resp. v prospech uloženia nižšej sankcie, ale aj skutočnosti svedčiace v neprospech žalobcu.

35. V predmetnej veci správne orgány vo svojich rozhodnutiach (rozhodnutia správnych orgánov obidvoch stupňov tvoria jeden celok), podľa názoru správneho súdu, postupovali v súlade s dikciou ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov, dostatočne, správne a logicky odôvodnili charakter protiprávneho konania (porušenie práv spotrebiteľa chránených zákonom, porušenie účelu sledovaného zákonom spočívajúci v ochrane majetkových práv spotrebiteľov), závažnosť porušenia povinnosti a následky protiprávneho konania (charakter práv spotrebiteľa, k porušeniu ktorých došlo protiprávnym konaním žalobcu, spoločenská škodlivosť konania, v dôsledku ktorej došlo k reálnemu poškodeniu záujmov v majetkovej sfére vlastníkov bytového domu v rozsahu 1 200,- eur, o sumu ktorú sa majetok vlastníkov zmenšil, spôsob porušenia povinnosti (zneužitie oprávnení daných žalobcovi zákonom hrubým spôsobom, spočívajúcich v disponovaní s účelovo viazanými finančnými prostriedkami na účte bytového domu, ktorého vlastníkami sú vlastníci bytového domu, a svojvoľné použitie týchto prostriedkov na úhradu svojich vlastných záväzkov bez súhlasu vlastníkov). Správne orgány sa vypořádali aj s prítážujúcimi okolnosťami (uvedený spôsob porušenia povinnosti, zneužitie postavenia správcu, čo zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť skutku, v tom čase žiadna snaha žalobcu o nápravu protiprávneho stavu, dlhotrvajúci protiprávny stav /od úhrady pokuty z účtu vlastníkov bytového domu dňa 14.12.2016/;

pofahčujúce okolnosti neboli zistené. Pokuta tak bola uložená s použitím vyššie uvedených kritérií v zákonom stanovenom rozmedzí (do 66 400,- eur), čo je diskrečná právomoc správnych orgánov.

36. Žalobca v správnej žalobe podal návrh na uplatnenie sankčnej moderácie v zmysle § 198 SSP z dôvodu neprimeranosti sankcie povahy skutku. Za účelom posúdenia splnenia zákonom stanovených podmienok sankčnej moderácie (i/ vykonanie dokazovania, ii/ návrh žalobcu a iii/ naplnenie dôvodu neprimeranosti sankcie povahy skutku) správny súd v konaní sp. zn. 3S/54/2024 vykonal dokazovanie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie o sankčnej moderácii.

37. Vychádzajúc zo znenia § 198 ods. 1 písm. a) SSP, správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahy skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter. Sankčná moderácia je dovolená v konaní o žalobe vo veciach správneho trestania, pričom v predmetnej veci je pritom jednoznačné, že ide o správne trestanie, keďže žalobca bol potrestaný za správny delikt a bola mu uložená sankcia.

38. Právomoc sankčnej moderácie je prejavom plnej jurisdikcie správneho súdu a správny súd ju v zmysle vyššie uvedeného môže aplikovať len za splnenia zákonom stanovených podmienok - (i) na základe ním vykonaného dokazovania, (ii) na návrh žalobcu a (iii) len v prípade, ak sankcia je neprimeraná povahy skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter. Sankčná moderácia je výnimkou z pravidla ustanoveného v § 27 ods. 2 SSP, podľa ktorého v prípade zákonom povolennej správnej úvahy správneho orgánu, správny súd preskúmava iba to, či napadnuté rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, preto je úlohou súdu ju aplikovať uvážene a jej použitie dôkladne zdôvodniť.

39. Správny súd pri sankčnej moderácii nahrádza svojou úvahou správnu úvahu správneho orgánu a zohľadňuje neprimeranosť uloženej sankcie povahy skutku alebo jej likvidačný charakter.

40. Sankcia je podľa právnej teórie neprimeraná k povahy skutku, ak ide o takú sankciu, ktorá síce navonok nie je v rozpore so zákonom, ale bola určená v rozpore so zásadou individualizácie sankcie, t. j. žalobcovi bol uložený nespravodlivý druh sankcie alebo jej výška. Musí však ísť o vyššiu intenzitu neprimeranosti a nestačí len jej „bežný“ rozsah, ktorý nie je možné jednoznačne identifikovať. (BARICOVÁ. J.: FEČÍK, M.. ŠTEVČEK. M.: FILOVÁ. A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck. 2018, str. 1021). „Úloha správneho súdnictva je definovaná v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Nie je ňou nahrádzanie kompetencií správnych orgánov, teda rozhodovanie vo veci, ale zabezpečenie kontroly nad ich rozhodovaním. V prípadoch, keď správny súd rozhoduje v plnej jurisdikcii, napríklad pri uplatnení moderačného oprávnenia, nevstupuje do úvahy správneho orgánu automaticky, ale len keď je uložená sankcia zjavne neprimeraná, či dokonca likvidačná. Musí teda ísť o vyššiu mieru neprimeranosti“ (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 147/2019 zo dňa 11.12.2019, publikované v ZNaUÚS pod č. 63/2019; obdobne tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo 163/2010 zo dňa 02.06.2011, publikované ako R 90/2012). Mieru neprimeranosti správny súd v zásade určuje zohľadnením okolností, na ktoré mal správny orgán prihliadnuť pri určení výšky a druhu sankcie. Okolnosti individualizácie sankcie stanovujú jednotlivé právne predpisy upravujúce správne delikty a v zásade sa líšia v závislosti od druhu deliktu (priestupok, správny delikt) či osoby páchatel'a (fyzická osoba, fyzická osoba - podnikateľ, právnická osoba).

41. Dôvody pochybenia a určenia sankcie v rozpore so zásadou individualizácie sankcie (viď vyššie) zo strany žalovaného orgánu verejnej správy môžu byť rôzne, ale primárne sú založené na nesprávnom vyhodnotení potreby uloženia príslušnej sankcie vo vzťahu k spáchanému skutku. Neprimeranosť sankcie k povahy skutku je v zásade neurčitým právnym pojmom, ktorý nemôže byť normatívne presne vymedzený. Práve preto obsah tohto pojmu bude vždy závislý od okolností konkrétneho prípadu, pričom právna veda a judikatúra majú mať snahu vymedziť aspoň všeobecné axiómy, ktoré by sa v tomto smere mali zohľadňovať. Neprimeranosť sankcie môže mať objektívny i subjektívny rozmer. Musí však ísť o vyššiu intenzitu neprimeranosti a nestačí len jej „bežný“ rozsah, ktorý nie je možné jednoznačne identifikovať. Pri posudzovaní tejto otázky sa posudzujú všetky relevantné skutočnosti. Správny súd by mal v objektívnej rovine prihliadnuť na povahu a závažnosť spáchaného deliktu a význam chráneného záujmu a súčasne zohľadniť aj subjektívne okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, spôsobi

spáchania, pri priestupku formy zavinenia a pohnútky, u spolupáchateľov mieru účasti atď. Významným ukazovateľom v tomto zmysle sú majetkové pomery páchatelia a dosah uloženej sankcie na jeho pracovnú činnosť či zamestnanie, alebo podnikanie, plnenie záväzkov alebo finančnú a sociálnu situáciu atď. (rozsudok Najvyššieho správneho súdu č. j. 1 Afs 1/2012 z 3. apríla 2012) /vyššie označený Správny súdny poriadok. Komentár/.

42. V súvislosti s posudzovaním primeranosti sankcie súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/22/2023 zo dňa 30.04.2024, z ktorého vyplýva, že „... Podľa § 194 SSP sa správnym trestaním rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie, ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania, ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy. V rámci správneho trestania právnických osôb možno považovať za spravodlivé rozhodnutie len také rozhodnutie, ktoré je vo vzťahu k ukladanému trestu/sankcii a osobe páchatelia primerané. V našich právnych podmienkach by spravodlivé rozhodnutie malo určite korešpondovať so základnými zásadami pre ukladanie sankcií“ (HASÍKOVÁ, J. Asperačná zásada a spravodlivé rozhodnutie. In: Justičná revue, 63, č. 6-7, 2011, s. 940).

43. Zárukou správneho ukladania sankcií je dodržiavanie základných zásad správneho trestania, pričom v tomto smere je potrebné primárne dať do pozornosti princíp/zásadu proporcionality zaručujúcu, že do práv zodpovedných subjektov bude zasahované len v nevyhnutnej miere, teda v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie požadovaného cieľa. V rámci tohto princípu do popredia vystupujú dva ďalšie princípy, a to princíp primeranosti, kladúci dôraz na dosiahnutie zamýšľaného represívneho účelu a preventívneho účelu, ako aj na to, aby uložená sankcia nebola prísnejšia než je samotná závažnosť spáchaného správneho deliktu. Druhým princípom je princíp individualizácie sankcie, teda aby uložená pokuta zohľadňovala aj osobné a majetkové pomery zodpovedného subjektu, a aby pre tento subjekt nemala likvidačný účinok. Nevyhnutnosť zohľadňovania pomerov páchatelia tiež úzko súvisí s účelom trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie s tým, že trest (sankcia) neprimerane mierna a neprimerane prísna majú rovnaký efekt, a to, že neslúžia svojmu účelu. Uložená pokuta by teda mala byť citeľná v majetkovej sfére zodpovedného subjektu, ale zároveň by ju mal zodpovedný subjekt schopnosť zaplatiť. Aby mala sankcia (pokuta) skutočne efektívny charakter, spôsobilý odrádzať páchatelia deliktu od protiprávneho konania, musí byť pokuta proporcionálna aj v tom zmysle, aby nebola neprimerane nízka. Výmera sankcie musí byť proporcionálna vo vzťahu k závažnosti činu, pričom váha prisudzovaná vlastnostiam páchatelia nesmie prevážiť nad hodnotením jeho skutku. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a k jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.04.2007, sp. zn. 2 SŽ-o-KS 56/2006). Možno tiež poukázať na nález Ústavného súdu Českej republiky z 09.03.2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02, podľa ktorého z charakteru pokuty ako majetkovej sankcie nevyhnutne vyplýva, že ak má byť individualizovaná a primeraná, musí reflektovať aj majetkové pomery, pričom aj s odkazom na uznesenie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky z 20.04.2010, sp. zn. 1As/9/2008 správne orgány musia pri stanovení výšky pokuty prihliadnuť k osobným a majetkovým pomerom páchatelia deliktu bez ohľadu na to, či sú tieto pomery výslovne uvedené vo výpočte zákonných kritérií pre určenie výšky pokuty ...“

44. Správny súd vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 15.05.2025, pričom sa oboznámil s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, rozhodnutím žalovaného, obsahom pripojeného súdneho spisu sp. zn. PO-6S/6/2020, obsahom pripojeného administratívneho spisu, listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a verejne dostupnými výsledkami hospodárenia žalobcu v období rokov 2000 – 2025.

45. Žalobca ako dôvod sankčnej moderácie uviedol neprimeranosť sankcie povahy skutku. Vychádzajúc z vyššie uvedených zásad ukladania sankcií a právnych názorov kasačného súdu, sa súd zaoberal hlavne naplnením princípu primeranosti sankcie (dosiahnutie represívneho účelu a preventívneho účelu, uložená sankcia nesmie byť prísnejšia než je samotná závažnosť spáchaného správneho deliktu), a princípu individualizácie sankcie (uložená pokuta musí zohľadniť aj majetkové a ostatné pomery zodpovedajúceho subjektu). Z uvedeného dôvodu súd musel pri posudzovaní navrhovaného dôvodu moderácie reflektovať aj spomínané pomery žalobcu, aj keď nie sú výslovne uvedené vo výpočte zákonných kritérií pre určenie výšky pokuty.

46. Je nesporné, že žalobca ako správca porušil povinnosti predávajúceho v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, a súd závažnosť protiprávneho konania žalobcu a naplnenie ostatných kritérií podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, tak ako sú vyššie uvedené, nespochybňuje. Správny súd, v súlade so záverečným zhodnotením veci kasačným súdom, však opätovne posúdil skutkový stav veci a dospel k záveru, že tento nebol pre stanovenie výšky pokuty 15 000,- eur správnym orgánom dostatočne ustálený.

47. V predmetnom prípade by uložená pokuta vo výške 15 000,- eur, vzhľadom na svoju výšku, na jednej strane nepochybne plnila svoj preventívny účel (bola by citeľná v majetkovej sfére žalobcu, ktorý by bol vzhľadom na objektívne výsledky hospodárenia v rozhodnom období schopný ju aj zaplatiť) ako aj preventívny účel (výška pokuty by odradila od nezákonného postupu aj ostatné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností), avšak na druhej strane by bola prísnejšia než je samotná závažnosť spáchaného deliktu a nebola by tak proporcionálna vo vzťahu k závažnosti činu. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že pokuta bola žalobcovi vrátená, ako aj vzhľadom na značný časový odstup od rozhodnutia o správnom delikte a uložení pokuty (prvý krát správny orgán rozhodol 10.07.2018), sankcia v pôvodnej výške už svoj účel na úseku všeobecnej generálnej prevencie, ktorý nespočíva len v účinku postihu voči žalobcovi, ale aj vo vzťahu k iným nositeľom rovnakých zákonných povinností, neplní.

48. Žalobca svojím protiprávnym konaním porušil práva spotrebiteľov (vlastníkov bytov), ktorí ako slabšia zmluvná strana požívajú zvýšenú právnu ochranu. Avšak súd musí prihliadať aj na výšku sumy (1 200,- eur), ktorú žalobca nezákonne použil z prostriedkov spotrebiteľov na úhradu vlastného záväzku, a za čo bol v konečnom dôsledku správnymi orgánmi sankcionovaný pokutou vo výške 15 000,- eur. Žalobca síce uvedenú sumu vlastníkom bytov nevrátil, títo sa však jej náhrady od žalobcu právnou cestou ani nedomáhali a opätovne so žalobcom uzatvorili nový zmluvný vzťah, predmetom ktorého je správa ich bytového domu zahŕňajúca aj správu finančných prostriedkov vlastníkov. Tento postoj žalobcu a vlastníkov možno považovať za istý spôsob urovnania vzťahov.

49. Súd pri aplikácii sankčnej moderácie prihliadal aj na výšku pokút uložených správnym orgánom správcom alebo spoločnosťami podľa zákona o vlastníctve bytov v období rokov 2012 až 2017. Podľa údajov sprístupnených žalobcovi na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám v januári 2018, najvyššia uložená pokuta v prešovskom kraji bola 4 000,- eur, druhá najvyššia 1 000,- eur, pričom spolu boli uložené pokuty 9-timi rozhodnutiami v celkovej výške 75 400,- eur; najvyššia uložená pokuta v košickom kraji bola 2 500,- eur, druhá najvyššia 1 650,- eur, pričom spolu boli uložené pokuty 86-timi rozhodnutiami v celkovej výške 37 275,- eur (na uvedené údaje žalobca poukazyval už v odvolaní zo dňa 08.08.2018). Aj keď nebola inému subjektu uložená pokuta za porušenie rovnakej povinnosti ako v prípade žalobcu, súd musel uvedené údaje pri rozhodovaní zohľadniť, a v konečnom dôsledku ich vyhodnotiť ako relevantné pre zníženie uloženej pokuty.

50. Na základe uvedeného, správny súd využil svoju právomoc a znížil sankciu uloženú správnym orgánom na sumu 3 600,- eur (3-násobok sumy, ktorú žalobca neoprávnene uhradil z prostriedkov vlastníkov bytov a nebytových priestorov za účelom úhrady pokuty uloženej mu za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane pred požiarom), nakoľko ju s poukazom na všetky okolnosti prípadu pokladá za primeranú, odrážajúcu mieru porušenia povinnosti žalobcu, vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení so zákonom o vlastníctve bytov, dopĺňajúc, že zároveň (a to aj s ohľadom na plynutie času od spáchania skutku) spĺňa hľadisko represívneho ako aj preventívneho pôsobenia.

51. V prevyšujúcej časti návrhu žalobcu na zníženie uloženej pokuty súd správnu žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

52. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167, a žalobcovi, ktorý bol úspešný v časti návrhu na sankčnú moderáciu uloženej pokuty zo sumy 15 000,- eur na 3 600,- eur, priznal čiastočnú náhradu trov konania v rozsahu 52 %. Žalobca mal úspech v časti 3 600,- eur, čo predstavuje 24 % ($3\,600 : 15\,000 \times 100$), a neúspech v rozsahu 76 % ($100\% - 24\%$), čistý úspech žalobcu je tak 52 % ($76\% - 24\%$).

53. O trovách kasačného konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1, § 168 a § 467 SSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom alebo sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo žiadať.

54. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Správneho súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.